

γυναίκες φέρουσι σχεδόν τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἀνδρῶν μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες ἀναρτώσιν ἐνώπιόν αὐτῶν σάκκον καπνοῦ, αἱ δὲ γυναῖκες τὰ τῆς ἰδίας χρήσεως φαλλίδια ἢ ἐργαλεῖα ραπτικῆς, ἢ καὶ ἐνίοτε τὸ βρέφος τῶν μετὰ τῆς κοίτης του.

Αἱ καλύβαι τῶν κεκαλυμμένοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ δερμάτων, ἔχουσι δύο ταπεινοτάτας εἰσόδους, μίαν δι' ἕκαστον φύλον, ὅπερ εἶναι εἰς τὸ ἄκρον αὐστηρὸν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του τούτων.

Ἡ γυνὴ μάλιστα οὐδέποτε δύναται νὰ διέλθῃ διὰ τῆς εἰσόδου τῶν ἀνδρῶν, διότι ἂν τις τούτων ἐξέρχεται εἰς ἐκδρομὴν καὶ συναντήσῃ γυναῖκα ἐν τῇ ἐξόδῳ του, θεωρεῖ τοῦτο ὡς κάκιστον οἰωνόν. Ὁ κ. Forbes, ὅστις ἐσπούδασεν ἰδιαιτέρως τὰ ἔθιμα τῆς παραδόξου ταύτης φυλῆς, διηγείται οὕτω τὰ τῆς ἀφίξεως του. Ἀφ' οὗ διήλθομεν βυάκιον διείδομεν χωρία Λαπῶνων ἐν ὑψηλῇ καὶ χλοερᾷ πεδιάδι. Καθ' ὅσον ἐπλησιάζομεν ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν πληθύν ἀναριθμητῶν στύλων, οἷς ἐβλέπομεν ἐμπεπηγμένους καθ' ὁδόν οἱ στύλοι οὗτοι, ὡς ἐμάθομεν κατόπιν, ἐχρησόμενον πρὸς ἀνάρτησιν ἐπ' αὐτῶν δορῶν ἄρκτων ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ παρεῖχον οὕτως ἄσυλον εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας. Ἐν ἐκάστη τοιοῦτου εἶδους καλύβῃ εὕρισκοντο βαρέλια, ἐνδύματα καὶ πολλὰ ἐργαλεῖα, ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου. Οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά προὐκάλουν τὴν ἀπῆλάν τὸσφ ἦσαν ἀκάθαρτοι. Πλὴν καθ' ὅσον ἐπλησιάζον αὐτοὺς συνεπάθουν ὅλον ἐν πρὸς τὰ ὄντα ἐκεῖνα, ἅτινα προεδίδον εὐφυῆ καὶ εἶχόν τι τὸ ἀξίεραστον. Καὶ ἡ φιλοξενία δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς μέγαν βαθμὸν, διότι ἐδέχθησαν ἡμᾶς ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὑστεροβουλίας. Βίσι δὲ ἀνεπτυγμένοι τὸ πλεῖστον, διότι πολλοὺς εἶδομεν καὶ ἀναγινώσκοντας καὶ γράφοντας, μεταξὺ μάλιστα τῶν βιβλίων τῶν διέκριναν τὴν Ἀγίαν Γραφήν ἐν φοινικῇ διαλέκτῳ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Ζ'.

Ἐξίς τῶν ἀνθῶν.

Τὰ ἄνθη ἔχουσι ἑξίς, ἢ-διαφόρους τρόπους τοῦ ἐνεργεῖν, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος. Θέλω σὰς ὁμιλήσει περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν.

Πάντα τὰ ἄνθη φυσικῶς στρέφουσι πρὸς τὸ φῶς, ὡς εἰ ἡγάπων αὐτό. Δύνασθε νὰ παρατηρήσητε τοῦτο, ἐάν προσέξῃτε εἰς τὰ ἄνθη, ἅτινα εὕρισκονται πρὸ τοῦ παραθύρου. Τὰ ἄνθη θέλουσιν κλίνει πρὸς τὸ φῶς, ἐάν ἀφίστητε πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς γάστρας, ἀλλὰ στρέφοντες τὰς γάστρας ὀλίγον καθ' ἑκάστην ἢ κατὰ δύο ἡμέρας, ὅτε οἱ κάλυκες εἰσὶν ἀνοικτοί, δύνασθε νὰ ποιήσητε τὰ ἄνθη βλέποντα πρὸς διαφόρους διευθύνσεις.

Ἐπάρχουσι ἄνθη, τὰ ὅποια κλείουσι τὴν νύκτα, ὡς

εἰ μέλλοντα νὰ κοιμηθῶσι, καὶ ἀνοίγουσι πάλιν τὴν πρωτῶν. Ὡς-λ. χ. τὰ λείρια. Ἐθαύμαζα ποτὲ κατὰ τὴν πρωτῶν ἄνθη τινὰ, τὰ ὅποια κυρία τις μοῖ εἶχε στείλει τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ τινὰ λείρια, καὶ ἐκ τινος ἐξ αὐτῶν, ὅτε ἦνοιξεν, ἐπέταξε μίαν μέλισσα, ἥτις ἔνεκα, φαίνεται, τῆς ὀκνηρίας ἢ ραθυμίας τῆς συνελήφθη τοιοῦτοτρόπως, ὅτε τὸ ἄνθος ἐκλείεν ἔνεκα τῆς νυκτός. Ἡ ἴσως εἶχε πολὺ ἐργασθῆ, συλλέγουσα μέλι ἢ ἀκριβῶς κατὰ τὴν νύκτα ἐνύσταξε τοσοῦτον, ὥστε ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ ἄνθους καὶ συνελήφθη ὑπ' αὐτοῦ, εἰς ὃ θὰ εὕρηκε πολὺ λαμπρὰν κλίνην δι' ἐκεῖνην τὴν νύκτα, διότι ἀγνοῶ ἂν ἤθελε κοιμηθῆ κάλλιον, ἐάν ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν κυψέλην αὐτῆς.

Τὸ λιμναῖον-λείριον κλείει τὰ λευκὰ πέταλα αὐτοῦ κατὰ τὴν νύκτα, ὡσεὶ ἐκοιμᾶται ἐπὶ τῆς ὑδατώδους κλίνης του, ἀλλ' ἀνοίγει πάλιν αὐτὰ τὴν πρωτῶν. Ὡς πόσον εἶναι ὠραῖον, ἐξαπλούμενον ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου! Τὸ μικρὸν ἐπίσης ὀρεινὸν λευκάνθεμον, περὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὁμιλήσαμεν, ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ εἶναι λαμπρότατον ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ αὐτοῦ στελέχους, ὅταν ἐξεγειρεται τὴν πρωτῶν. Ὅταν εἶναι κεκλεισμένον, ὁμοιάζει μὲ μικρὰν πρασίνην σφαῖραν, καὶ εἶναι παραμυρῆς μὲ πῖσον καὶ δυσκόλως θὰ τὸ διακρίνητε ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης, ἐάν ἐπὶ τούτῳ δὲν ἐρευνησῆτε. Ἀλλὰ ἰδέτε τὴν ἐπομένην πρωτῶν. Ἡ σφαῖρα ἀνοίγεται καὶ δεικνύει χρυσὴν κόμην μετ' ἀργυροῦ στέμματος. Εἶναι ὠραιότατον θέαμα μεγάλης πληθῆς λευκανθῆμων ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης, ἀπαστραπτούσης μετ' αὐτῶν ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Ὑποτίθεται ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἄνθος αὐτὸ ὀνομάζεται κατ' ἀρχὰς ὀφθαλμοῦ τῆς ἡμέρας (day's eye), ἐπειδὴ ἀνοίγει μὲ τὴν αὐγὴν τῆς ἡμέρας, καὶ εἶτα χάριν συντομίας ὀνομάσθη daisy, ὡς σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ καλοῦσι τὸ λευκάνθεμον.

Τὰ χρυσὰ ἄνθη τοῦ λεοντοδοντίου κλείουσι ἐπίσης κατὰ πᾶσαν νύκτα. Συμπτύσσονται δὲ τοσοῦτον σφιγκτῶς ἐντὸς τῶν πρασίνων καλυμμάτων αὐτῶν, ὥστε φαίνονται ὅμοια μὲ κάλυκας, οἷτινες οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἦνοιξαν. Τὰ ἄνθη τοῦ τραγυπώγονος (σοῦλι) κλείουσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διότι αὐτὰ πράττουσι τοῦτο πάντοτε κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὴν πρωτῶν τὰ ὑψηλὰ καὶ εὐθέα στελέχη τῶν ἔχουσι λαμπρὰν ἀποψιν, φέρον ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς του λαμπροῦ βαθέος πορφυροῦ χρώματος ἄνθος, πλὴν πάντα ταῦτα συμπτύσσονται μετὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ στελέχους φαίνεται μόνον μέγας κάλυξ. Τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ τούτου, ὡς καὶ τὰ τοῦ λεοντοδοντίου, εἶναι πολλὰ καὶ ὅτε ἀνοίγουσι καὶ ὅτε κλείουσι. Ὁμοίως καὶ ὁ σπόρος αὐτῶν εἶναι ὅμοιος, ὅπως εἰς ἔτερον κεφάλαιον θέλετε ἰδεῖ, καὶ ἀμφοτέρω κατασκευάζουσι ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ στελέχους ὁμοίαν πτεροειδῆ σφαῖραν.

Ἰδίαν περίεργον ἑξίν ἔχει τὸ λεοντοδόντιον, νὰ

κλείει ὅταν ὁ ἥλιος καίει πολὺ, προσφυλαττόμενον οὕτω ἐκ τῆς φθορᾶς, εὐρίσκον σκέπην κατὰ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ πρασίῳ καλύμματι αὐτοῦ. Ἐνίοτε, ὅτε ἡ θερμότης εἶναι μεγάλη, κλείει περὶ τὴν ἐνάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν. Ἄνθη τινὰ κρεμῶσι τὰς κεφαλὰς τῶν τὴν νύκτα ὡς ἀποκοιμηθέντα, ἀλλὰ τὴν πρωτὴν ἀνεγείρουσιν αὐτὰς ἵνα ὑποδεχῶσι τὸ φῶς.

Ἄλλα ἔχουσιν ἴδιον χρόνον, καθ' ὃν ἀνοίγουσι. Τὸ ἐσπερινὸν ἡράνθεμον (μαρπολούλουδον) δὲν ἀνοίγει πρὸ τῆς ἐσπέρας, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομά του. Τὸ ἄνθος, τὸ καλούμενον τετάρτη ὥρα, ἀνοίγει κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μετὰ μεσημβρίας. Ἰσχύει ἕτερον ἄνθος, κοινῶς καλούμενον κοιμᾶται ἀπὸ μεσημβρίας, ἀνοίγει πάντοτε τὴν πρωτὴν καὶ κλείει τὴν μεσημβρίαν.

Πολλὰ ἄνθη διατηροῦνται ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, ἅτινα διαρκοῦσι μόνον ὥρας τινάς. Τὰ ἐρυθρὰ ἄνθη τῆς λεπτῆς καὶ πλουσίας κυπαρισσοαμπέλου ἀνοίγουσι τὴν πρωτὴν καὶ μετὰ μεσημβρίαν κλείουσιν, ἵνα μὴ ἀνοίξωσι πλέον ποτέ. Πλὴν ὑπάρχουσι πάντοτε κάλυκες τινές, ἵνα ἀνοίγωσι καθ' ἑκάστην. Εἶναι τερπνὸν εἰς τὸν ἀγαπῶντα τὰ ἄνθη νὰ βλέπῃ καθ' ἑκάστην πρωτὴν ὄμμαθόν τῶν ὠραίων τούτων ἀνθῶν μετὰ τοῦ βαθέως-πρασίμου χρώματος φύλλων τῆς ἀμπέλου ταύτης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΜΩΙ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

Ἐκ τῆς «Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς :

«Ἐν Ἀργεῖ, Σαββάτῳ, 6 Ἰουλίου 1829.

Ἐκ τῶν πολιτειογραφικῶν ἐξετάσεων, τῶν κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας νεωστὶ γενομένων κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐκείνου τοῦ Τμήματος, ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐξῆς περιεργα περὶ μακροβιότητος καὶ πολυτεκνίας, τὰ ὅποια εὐηρησθήη νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ ὁ κ. Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐἰς κώμην τινὰ τῆς Σάμου, λεγομένην Σπαθαραῖκα, κειμένην κατὰ τὸ δυτικοβόρειον τῆς νήσου, ζῶσι δύο γυναῖκες. Ἡ μὲν ὀνόματι Γραμματικὴ Χουσιάδαινα, ἐτῶν 130, ἔχει υἱὸν ἐννενηκοντούτην ὀνομαζόμενον Μιχάλην, καὶ θυγατέρας, ἐξ ὧν μία, ὀνομαζομένη Σοφία, ἐγέννησεν εἰς τρεῖς γένητας υἱοὺς ἑπτὰ, κατὰ μὲν τὰς δύο πρώτας ἀνὰ δύο, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τρεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐζήσαν, οἱ δὲ ἀπέθανον.

Ἡ δὲ ἑτέρα λεγομένη Πασιαμανώλαινα, ἐτῶν 160, ἔχει υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ἐκατήνησε δὲ τὸ γένος αὐτῆς νὰ ἀποξενωθῶν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς γαμικὴν συγγουινίαν.

Ἐἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εὐρίσκεται ἔτι μία οἰκογένεια ὀνομαζομένην Καριωτογλαῖοι, συγκεκλιμένη ἐκ δύο υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρὸς, οἵτινες ἐγέννησαν τριακονταδύο ἀρσενικά τέκνα, τὰ ὅποια ζῶσιν ὅλα.

Ἐὐρίσκεται προσέτι καὶ τις ἱερεὺς Πέτρος ὀνομα-

ζόμενος, ὅστις ἐγέννησε μὲ τὴν γυναῖκά του δεκαοκτὼ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, τοὺς ὁποίους ὅλους ὑπᾶνδρευσεν».

ΠΕΡΙ ΓΑΤΗΣ

Περὶ τῆς γάτας πολλάκις ἀκούομεν ὅτι οὐδὲ νοεῖ, οὐδὲ προσκολλάται ὡς ἄλλα ζῶα· εὐχάριστον ἐπομένως εἶναι νὰ δύναται τις ν' ἀναφέρῃ δύο παραδείγματα, καθ' ἃ τὸ ἐν ἂν οὐχὶ καὶ τὰ δύο τῶν προσόντων τούτων δείκνυται διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου ἐν τῷ ζῳῷ τούτῳ. Κύριός τις, γράφων ἐξ Ἰνδιῶν εἰς φίλον τοῦ τινος ἐν Ἀγγλίᾳ, λέγει περὶ περσικῆς τινος γάτας τὰ ἐξῆς: Κατεκείμενη ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ, νοθρῶς ἀναγινώσκων ἐφημερίδα, ὅταν ὁ Τόμ (ἡ γάτα του) ἦλθε καὶ ἐκάθισε παρ' ἐμοὶ νιαουρίζουσα παραπονητικῶς, ὥστανε ἵνα προσελκύσῃ τὴν προσοχήν. Μὴ θέλων νὰ ταραχθῶ τὴν ἐδιώξα. Ἀλλὰ μετὰ τινος στιγμᾶς ἐπανῆλθε καὶ τώρα ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ σοφᾶ, ἔκτυτᾶζουσα με εἰς τὸ πρόσωπον, ἐπανελάβε τὸν θόρυβον μᾶλλον ἐντόνως. Ἀνυπομονήσας ἀποτόμως νῦν τὴν ἐδιώξα πάλιν. Τότε αὕτη ἐπῆγεν εἰς τὴν θύραν πλησίον δωματίου, καὶ ἴστατο ἐκεῖ νιαουρίζουσα θρηναδῶς. Τότε ὀργισθεὶς ἠγέρθη καὶ ἐπῆγα πρὸς αὐτήν. Πλησιάζσας αὐτὴν ἐκίνησε εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν τοῦ δωματίου, τιθεμένη εἰς ἀμυναν καὶ ἀνορθοῦσα τὰς τρίχας τῆς οὐρᾶς τῆς. Ἀμέσως ἐνόησα ὅτι κάτι τι ἦτον ἐν τῷ δωματίῳ, τὸ ὅποion ὁ Τόμ ἠθελε νὰ ἐκδιώξῃ καὶ τρόντι παρατηρήσας πρὸς τὴν γωνίαν, ἀνεκάλυψα ὄφιν, περιτετυλιγμένον ὑπὸ τινος βιβλιοθήκην. Ὁ θόρυβος, ὃν ἐκ τῆς προσεγγίσεως ἡμῶν ἐκἀκούομεν, ἐξήγειρε τὸν ὄφιν, καὶ ἐπειράθη οὗτος νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἀμέσως τὸν ἐξεπάστρεψα διὰ τοῦ πυροβόλου μου, τὸ ὅποion ἦτο ἐκεῖ πλησίον πλήρες. Νὰ ἔβλεπες τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ Τόμ. Ἐδραμε μετὰ τῶν κνημῶν μου, τριβόμενος ἐπ' αὐτῶν θεραπευτικῶς, ὥστανε ἔλεγεν εὐγε σου ἀφέντη! Ὁ ὄφιν εἶχε μῆκος 5 ποδῶν καὶ ἐπτὰ δακτύλων.

Ὁ φίλος, πρὸς ὃν ταῦτα ἐπεστάλησαν, διηγήθη καὶ αὐτὸς ὅτι πρὸ τιναν ἐτῶν, ὅταν ἐν Ἰνδίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐσπέραν τινὰ βροχερὰν μετὰ τὸ δεῖδειπνον συνήχθη ἡ οἰκογένεια ἐν τινι δωματίῳ, ἀκρομένη ἐνὸς ἀναγινώσκοντος ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν. Μία γάτα, τὴν ὁποίαν ἠγάπα πολὺ ὁ οἰκογενειάρχης, εἰσέρχεται τὸ δωμάτιον, πηδᾷ ἐπὶ τῶν γονάτων του, καὶ κινουμένη ἀνησυχῶς ἤρξατο νιαουρίζουσα ἐντονώτερον τοῦ συνήθους. Ὁ γηραιὸς κύριος, ὡς εἶχεν συνήθειαν, ἤρχισε νὰ θωπεύῃ τὴν γάταν, προσδοκῶν ὅτι ἠθελεν οὕτω τὴν ἡσυχάσει, ἀλλὰ ματαίως. Ἐδείκνυε σημεῖα ἀνυπομονησίας πηδῶσα ἄνω καὶ κάτω, νιαουρίζουσα ἰσχυρῶς καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Ἀνυπομονήσας ὁ κύριος ἐκάλεσε ὑπηρετήν νὰ ἐκδιώξῃ τὴν γάταν τοῦ δωματίου, ἀλλ' ἡ γάτα οὐδὲν ὑπέκυψε εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ διὰ τῶν ὀνύχων τῆς ἐκρατεῖτο ἐκ τῶν γονάτων τοῦ κυρίου τῆς· ἀλλὰ ἐγερθεὶς ὁ κύριος ὅπως ἐκδίωξῃ τὴν ἀπομάκρυσιν τῆς γάτας, βλέπει κάτωθι τραπέζης καὶ πλησίον τῶν